

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om adoption.

(Første behandling findes i tidenden sp. 765).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Ved dette lovforslags første behandling rejste det ærede medlem fru Erna Sørensen spørgsmålet, om man ikke burde ophæve bestemmelsen i § 13, stk. 3, i den gældende lov om indfødsrets erhvervelse.

Bestemmelsen i § 13, stk. 3, i lov nr. 252 af 27. maj 1950 om dansk indfødsret går ud på, at kvinder, der ved ægteskab med udlændinge har mistet dansk statsborgerret, uanset at ægteskabet er indgået før lovens ikrafttræden, ved en erklæring over for danske myndigheder kan generhverve deres danske statsborgerret. Men denne adgang udløb med udgangen af december måned 1955, og det spørgsmål, som det ærede medlem rejser, er altså, om denne adgang til at generhverve dansk indfødsret for disse kvinder, bør genindføres.

I overensstemmelse med den højtærede indenrigsminister vil jeg gerne hertil svare følgende. Bestemmelsen i § 13, stk. 3, er en undtagelsesbestemmelse, hvorved man med tilbagevirkende kraft ligestiller kønnene i statsborgerretlig henseende, men bestemmelsen er naturligvis i sig selv betænkelig, også fordi den kan medvirke til at etablere dobbelt statsborgerret. Hertil kommer, at de nordiske delegerede — og det drejer sig jo her i det væsentlige om en

fællesnordisk lovgivning — advarer imod at gøre denne ret tidsmæssigt ubegrænset, navnlig under hensyn til, at der herved åbnes mulighed for, at man kunne så at sige handle om generhvervelse af statsborgerretten ud fra en vurdering af de økonomiske og politiske forhold henholdsvis i Danmark og i det land, hvortil den pågældende er flyttet.

I øvrigt gør jeg opmærksom på, at indenrigsministeriet og udlandsrepræsentationerne har gjort, hvad man kunne for at gøre tidligere danske kvinder bekendt med, at der var denne adgang, men at den udløb med udgangen af december måned 1955. Det er endvidere oplyst, at der har foreligget yderst få tilfælde, hvor et andragende er afslået, fordi det er indgivet for sent, og deraf slutter man, at tidsfristen har været rimelig.

Endelig vil jeg gerne tilføje, at hvis der skulle opstå enkelttilfælde, hvor det måtte være rimeligt at komme den pågældende danskfødte kvinde til hjælp, vil dette kunne løses gennem naturalisation.

Erna Sørensen: Jeg takker den højtærede justitsminister for den undersøgelse, som her er foretaget, og det resultat, man er kommet frem til. Det er jo beklageligt, at ordningen ikke kan genindføres. Af den højtærede ministers redegørelse forstår jeg imidlertid, at det ikke lader sig gøre, men at der er mulighed for naturalisation i de få tilfælde, det vil kunne dreje sig om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.